

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Calendarivm Novum & Antiquum

Thomas <von Kempen>

Coloniae, 1651

Avgvstvs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55129](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55129)

V. 28

Si recursum habes ad semper viuentem & manentem veritatem, non contristabit te amicus recedens aut moriens. l. 3. c. 47.

IV. 29

Multa oportet surda aure pertransire, & quæ tuæ pacis sunt, magis cogitare, l. 3. c. 49.

III. 30

Cogita in gratia, quam miser & inops esse soles sine gratia. l. 3. c. 8.

Prid. 31.

Vere inanis gloria, mala pestis. vanitas maxima: quia à vera trahit gloria, & cœlesti spoliat gratia, l. 3. c. 45.

Dies
mensis

AVGVSTVS.

Kal. I.

Non est alia via ad vitam, & ad veram internam pacem, nisi via sanctæ crucis & quotidianæ mortificationis. l. 2. c. 12.

IV. 2

Pro amore Dei debes omnia libenter subire l. 3. c. 40.

III. 3

Noli discutere opera altissimi: sed tuas iniquitates perscruta-

scrutare, in quantis deliquisti,
& quam multa bona neglexisti.
l. 3. c. 5.

Prid. 4. Sint temporalia in vfu, æ-
terna in desiderio. l. 8. c. 18.

Non. 5. Habet magnum & salubre
purgatorium, patiens homo,
fufcipiens iniurias, plus dolet
de alterius malitia, quam de
fua iniuria: qui pro contrari-
antibus fibi libenter orat. & ex
corde culpas indulget: qui ve-
niam ab alijs perere non tardat.
lib. 1. c. 24.

VIII. 6. Totum mundum nihil
æftima, Dei vocationem omni-
bus exterioribus antepone. l.
3. c. 58.

VII. 7. Si non vteris vndique scu-
to patientiæ, non eris diu sine
vulnere. l. 2. c. 5.

VI. 8. Amans Deum anima sub
Deo despicit vniuerfa. l. 2. c. 5.

V. 9. Si præuifa etiam lædunt:
fape, quid improuifa, nisi gra-
uiter etiam feriunt? l. 3. c. 50.

B 7

IV. 10.

- IV. 10 Quam diu mortale corpus
geris, tædium senties & grau-
men cordis, l. 3. c. 56.
- III. 11. Commotus vir conside-
rat, quod alij facere tenentur,
& negligit, quod ipse facere te-
netur l. 2. c. 3.
- Prid. 12 Nulla est sanctitas, si ma-
num tuam Domine subtrahas.
l. 3. c. 15.
- Idib. 13 Sæpe homo rem aliquam
agitat, quam desiderat: sed cum
ad eam peruenit, aliter inci-
pit sentire, quia affectiones cir-
ca idem non sunt durabiles, sed
magis de vno in aliud nos im-
pellunt. l. 3. c. 44.
- XIX. 14 Auferetur ab elato, quod
dari solet humili. l. 5. c. 10.
- XVIII. 15 Disce obtemperare pul-
uis. l. 3. c. 14.
- XVII. 16 Vt quid te contristat par-
uum factum contra te dictum?
Si amplius fuisset, commoueri
non debuisses: Sed nunc di-
mitte transire Non est pri-
mum, nec nouum, nec vlti-
mum erit, si diu vixeris l. 3. c. 62.
- XVI. 17

- XVI. 17 Mala conscientia semper timida est & inquieta. l. 2. c. 8.
- XV. 18 Non sit tibi cura de magni nominis umbra, & de multorum familiaritate, nec de priuata hominum dilectione. l. 3. c. 28.
- XIV. 19 Vtilius est, oculos a rebus displicentibus auertere, & vnicuique suum sentire relinquere, quam contentiosis sermonibus deseruire. lib. 3. c. 9.
- XIII. 20 Ab omnibus oportet te aliquando separari: siue velis: siue nolis. l. 2. c. 7.
- XII. 23 Alijs hoc vel illud committetur: tu autem ad nihil vtilis iudicaberis. Propter hoc natura aliquando contristabitur & magnum certamen sustinebit, sed magnum bonum inde consequeris, si silens portaueris. lib. 3. cap. 54.
- XI. 22 In omni re reperitur aliquis

- quis defectus: & in omni loco
erit, qui aduersetur. l. 3. c. 31.
- X. 23. Non potest esse nisi bo-
num, quidquid de me (ait
Christus) teceris l. 2. c. 19.
- IX. 24 Non debemus nobis ipsis
nimis credere, quia saepe nobis
gratia deest, & sensus. l. 2. c. 5.
- VIII. 25 Fili, noli esse curiosus, nec
vacuas gere sollicitudines. Ista
enim generant distinctiones &
magnas in corde obscuritates.
l. 3. c. 28.
- VII. 26 Propter Iesum suscepimus
hanc crucem, propter Iesum
perseueremus in cruce. lib.
3. cap.
- VI. 27 Si bonum est tuum sentire,
& hoc ipsum propter Deum
dimittis, & alium sequeris, ma-
gis exinde proficies. l. 1. c. 9.
- V. 28 Ad me recurrendum est in
omni iudicio, nec proprio in-
nitendum arbitrio. l. 3. c. 31.
- IV. 29. Munit parum locus, si de-
est spiritus feruoris. l. 3. c. 31.

III. 30 Quid times tollere crucem,
per quam itur ad rēgnū. lib.
l. cap. 12.

Prid. 31 In vera contritione &
cordis humiliatione nascitur
spes veniæ, reconciliatur per-
turbata conscientia, reparatur
gratia perdita, tutus fit homo
à futura ira, & occurrunt sibi
mutuò in osculo sancto Deus &
pœnitens anima. l. 3. c. 57.

Dies
mensis

SEPTEMBER.

Kalend. 1

Multò nobilior est illa
doctrina, quæ defur-
sum ex diuina influenza ma-
nat, quàm quæ laboriose hu-
mano acquiritur ingenio. l.
3. c. 36.

IV. 2

Quidam non planè Deo
confidunt, ideo prouidere sibi
fatagunt. l. 3. c. 42.

III. 3

Stude cor tuum ab amore
visibilium abstrahere, & ad in-
uisibilia te transferre. l. 1. c. 1.

Prid. 4

Quis est homo, qui ita cautè
&c

&c